

Oponentský posudek diplomové práce

Tomáš Moudrý: Vzdělávání trenéry a vzdělávání trenérů ČBF

Téma zvolené pro předloženou diplomovou práci je ze dvou důvodů specifické. Z hlediska struktury a četnosti témat volených studenty naší katedry jej můžeme označit za ojedinělé. Navíc (a to hlavně) není zpracované ani v kontextu domácí literatury věnované sportu, alespoň pokud máme na mysli zpracování podrobné a systematické. Proto vzbuzuje očekávání, které není oddělitelné od určité míry nejistoty. Hned na úvod svého posudku bych rád konstatoval, že diplomantovi se jeho záměr popsat a analyzovat zvolený problém bezpochyby podařilo naplnit, což bylo na prvním místě podmíněno jeho schopností pracovat samostatně a invenčně.

Text nabízí všestranný rozbor tématu. To je dáno mj. poměrně obratným propojením poznatků z teorie sportu, andragogiky, teorie řízení a v neposlední řadě využitím autorových osobních zkušeností z dlouholeté práce na daném poli. Nemohu přesně posoudit, co je příčinou skutečnosti, že při čtení jsem měl z předloženého díla stále lepší pocit. Text jakoby dozrával, každá další kapitola se mi zdála informačně bohatší a hlavně celkově propracovanější.

Rozvržení kapitol je logické. Práce je psána jako dobře uspořádaný celek s jasnými vazbami mezi jednotlivými celky, to dokládá mj. sice stručný, ale hutný Závěr. Přehlednost textu posiluje přítomnost dílčích shrnutí za jednotlivými hlavními kapitolami. Rád bych ocenil autorovu schopnost střízlivého a kritického přístupu, který uplatňuje zejména tam, kde rozebíraná praxe vykazuje závažnější nedostatky (mj. ve srovnání se situací v zahraničí). Již zmíněná samostatnost se projevila zejména v přiblížení osobnosti trenéra z hlediska psychologie osobnosti nebo přiblížení zdrojů, z nichž trenéři čerpají své zkušenosti.

Z obsahového hlediska nemám vůči podobě práce žádné zásadnější námitky. Rád bych ale upozornil na spornost autorovy interpretace konceptu neformálního vzdělání, do něhož zařazuje mj. sebevzdělávání. V literatuře je však daleko obvyklejší zahrnout sebevzdělávání do vzdělávání informálního.

Z hlediska formálního je možné vznášet výtky vůči úpravě textu. Je škoda, že už (odhaduji) nezbyl čas na podrobnější jazykovou redakci. Jinak si lze jen těžko vysvětlit, proč schází tolik čárek v souvětích (zásadně před uvození pomocí a to; jak, tak; buďto, anebo). Jen na str. 7 tak chybějí 3. Na několika málo místech není text příliš srozumitelný (str. 15, 2. odstavec) nebo nelogický (str. 66, 1. věta závěrečného odstavce).

Proti pravidlům pravopisu je také např. psaní názvu Spojené Státy (str. 9, 37). Na str. 51 je dokonce chyba ve shodě podmětu s přísudkem. Čeština zná požadavek něčeho, ne po něčem (str. 12). Spojené státy jsou mekou basketbalu, nikoli jeho Mekou. Tyto a jiné nedostatky kazí celkově příznivý dojem z díla jako celku.

Memorandum o celoživotním učení EU je odkazováno pod neúplným názvem (str. 45). Jen na okraj vyslovuji připomínku, že absolvent Filozofické fakulty UK by měl se slovem filozofie zacházet střídměji, než aby hovořil o filozofii basketbalu (str. 67).

Práce se opírá o relativně dostatečný počet pramenů, práce s nimi je korektní. Některé zdroje jsou citovány frekventovaně na dlouhých úsecích, to je pravděpodobně dáno jejich významem a/nebo nedostatkem jiných dostupných publikací. Poměrně hojně jsou využity elektronické informační zdroje. Nezanedbatelné procento položek Soupisu bibliografických citací je cizojazyčných.

Doporučuji k obhajobě.

8. 9. 2009

Martin Kopecký

Martin Kopecký

PhDr. Martin Kopecký, Ph.D.